

som Følge af Lockouter — i hvert Fald er det disse, der altid have det største Omfang. Men disse Tal ere jo ganske forsvindende i Sammenligning med dem, der følge af en Arbejdsløshed som den, vi nu kende. Det samme Aar, 1909, for hvilket denne Beretning gælder, udviser efter statistisk Aarvog et Tab af 52,526 Dage som Følge af Strejker og Lockouter, medens Arbejdsløsheden i det samme Aar altsaa har medført et Tab af 2½ Mill. Arbejdsdage.

Med Hensyn til de Ofre, der ydes indenfor de enkelte Fag, ere Bygningssnedkerne, som jeg før har omtalt med Hensyn til den store Arbejdsløshed, et af de Fag, der give et særlig godt Billede af Forholdet. De have i de 3 Aar 1908, 1909 og 1910 ordinært udbetalt henholdsvis ca. 90,000 Kr., 70,651 Kr. og 51,700 Kr. og desuden nogle ekstraordinære Understøttelser, saaledes at de ialt i de 3 Aar have ydet 242,351 Kr. i Understøttelse. Altsaa over ¼ Mill. Kr. har alene dette Fag med et Gennemsnitsantal af 1,400 Medlemmer ydet i Understøttelse. Det vil med andre Ord sige, at hvert arbejdende Medlem af dette Fag i Virkeligheden har ydet over 300 Kr. i Hjælp til sine arbejdsløse Kammerater. Et andet Fag, maaske mindre haardt ramt end Snedkerne, er Cigararbejderne. Det har i København 2,700 Medlemmer, hvoraf ca. 1,000 ere meget slet lønnede Kvinder, saakaldte halvbetalende Medlemmer, hvis Ugeførtjeneste svinger mellem 6 og 10 Kroner, maaske for enkeltes Vedkommende lidt over. Dette Fag har i det sidste Aar udbetalt 77,000 Kr. i Understøttelser, dels ordinære, dels ekstraordinære. Det har ved flere Lejligheder, navnlig til ekstraordinær Indsamling ved Jul og lignende, haft et forhøjet Kontingent i en Række Uger for at tilvejebringe det betydelige Beløb, jeg her nævned.

De Oplysninger, der foreligge fra Arbejdsløshedsinspektøren, vise, som jeg sagde, at der for et meget betydeligt Antal af de tabte Arbejdsdage ikke ydes Understøttelse fra Arbejdsløshedskasserne. Statistisk Bureau oplyser i saa Henseende fra Undersøgelsen den 15. November, at der i København var 3,021 og udenfor København 832, for hvem Understøttelsen var ophørt, altsaa 46 pCt. i København og 22 pCt. udenfor København, som ikke modtog Understøttelse. Af de sidste Oplysninger, der foreligge for København — altsaa de Oplysninger, der ere fra Januar Maaned — ses det, at Bygningssnedkerne have 604 arbejdsløse, hvoraf 400 ingen Understøttelse faa, Snedker- og Stolemager-

faget har 380 arbejdsløse, hvoraf 200 ingen Understøttelse faa, Stukkatorerne, som er et lille Fag med kun 69 Medlemmer, have 50 arbejdsløse, og ingen af dem faar Understøttelse; Tømmerne have 592 arbejdsløse, hvoraf 300 ingen Understøttelse faa, Murerne have 900 arbejdsløse, hvoraf 400 ingen Understøttelse faa. At alle disse ikke faa Understøttelse, vil sige, at de have opbrugt den Understøttelse, de kunne kræve af Arbejdsløshedskasserne, og ikke have synderlig meget Haab om at kunne leve, medmindre der stilles Midler til Raadighed og Understøttelsen fortsættes, saaledes at de i hvert Fald nogenlunde kunne blive hjulpede.

Jeg antager, at man af disse Oplysninger vil kunne se, at der er en meget betydelig Trang til Stede, at der navnlig i de 3 Aar 1908—09—10 har været en saa betydelig Arbejdsløshed, at det ikke har kunnet undgaas, at den i høj Grad har nedbrudt og forarmet Arbejderhjemmene baade i København og udenfor København, at Tusinder af Børn utvivlsomt i disse Aar have maattet lide Nød paa Grund af Arbejdsløsheden, og at Fortvivlelsen selvfølgelig stadig maa være stigende hos de Forældre, der ikke ere i Stand til at skaffe sig selv Arbejde og heller ikke i Stand til at skaffe deres Børn den nødvendige Mad og de nødvendige Klæder. Det, der har ramt os i disse Aar, er noget ganske andet end en enkelt Vinters Arbejdsløshed, noget ganske andet end, hvad der normalt foregaar for Sæsonarbejderne; disse vide, for Bygningsfagenes Vedkommende, at de i Vintermaanederne maa gaa arbejdsløse, og de ere i andre Fag klare over, at der i nogle Foraars- eller Efteraarsmaaneder ikke er noget eller ikke ret meget at bestille. Men blandt de Folk, som nu nævnes som arbejdsløse, findes der adskillige, der ikke have været arbejdsløse blot i nogle Uger eller Maaneder, men som i de 3 Aar, det her drejer sig om, tilsammen neppe have haft et Aars Arbejde, altsaa Folk, der i Virkeligheden i Løbet af 3 Aar have gaaet arbejdsløse omtrent et Par Aar.

Det forekommer mig at være i høj Grad talende Vidnesbyrd, der her gennem offentlige og andre Beretninger foreligge om Arbejdsløsheden, og at den Offervillighed, der er vist fra Arbejdernes egen Side, er af et saadant Omfang, at der formentlig maa være den stærkeste Opfordring for alle Partier til at træde hjælpende til og være med til nu, da vi dog maaske staa ved Slutningen af Krisen, at raade Bod paa den Nød, der i saa høj Grad er til Stede.